

Sygn. akt I C 109/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy, Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sek. sąd. Joanna Kaczyńska

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa A. M., D. T. i A. P.

przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr. (...) z dnia 11 grudnia 2014 roku wystawiony przez Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 16 stycznia 2015 roku, sygnatura akt I Co 226/15;
2. zasądza od pozwanego Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów A. M., D. T. i A. P. kwotę 1.560 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 109/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 4 marca 2015 roku, powodowie: B. M. (1), A. M., D. T. i A. P. wnieśli o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – obejmującego bankowy tytuł egzekucyjny nr. (...) z dnia 11 grudnia 2014 roku wystawiony przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. oraz postanowienie Sądu Rejonowego w Łęczycy I Wydział Cywilny z dnia 16 stycznia 2015 roku, sygn. akt I Co 226/15. Powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia / pozew wraz z uzasadnieniem k. 2-7/.

W piśmie z dnia 17 listopada 2015 roku, strona powodowi sprecyzowała powództwo w ten sposób, że wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – obejmującego bankowy tytuł egzekucyjny nr. (...) z dnia 11 grudnia 2014 roku wystawiony przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Łęczycy I Wydział Cywilny z dnia 16 stycznia 2015 roku, sygn. akt I Co 226/15 / pismo k. 41/.

Postanowieniem z dnia 31 marca 2015 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy zabezpieczył powództwo powodów B. M. (1), A. M., D. T. i A. P. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km 220/14 przez Komornika Sądowego Anetę Ruszczyk / postanowienie k. 41/.

W odpowiedzi na pozew, pozwany Bank (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego uznał powództwo. Pozwany dodatkowo wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c. /odpowiedź na pozew k. 48-49/.

Postanowieniem z dnia 19 października 2015 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na śmierć powódki B. M. (1) / postanowienie k. 84/.

Postanowieniem z dnia 2 marca 2016 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy podjął zawieszony postępowanie z udziałem A. M., D. T. i A. P. – spadkobierców zmarłej B. M. (1) / postanowienie k. 96/.

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2016 roku, pełnomocnik powodów poprał powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kosztów procesu według norm przepisanych /protokół z dnia 16.06.2016 roku 00:00:58/.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 grudnia 2014 roku, Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił przeciwko dłużnikom B. M. (1), A. M., D. T. i A. B. Tytuł Egzekucyjny nr. (...) w którym określił wymagalne zobowiązanie dłużników w wynikające z zawartej przez B. M. (2) w dniu 23 marca 2009 roku umowy na kwotę 5.654,67 zł z tytułu niespłaconej należności głównej i kwotę 170,33 złotych z tytułu opłat i prowizji / (...) k. 5 akt I Co 226/15 S.R. w Łęczycy /.

W dniu 9 stycznia 2015 roku / data stempla pocztowego/, Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu nr. (...) / k. 2 akt I Co 226/15 S.R. w Łęczycy /.

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2015 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy nadał klauzulę wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu nr. (...) z dnia 11 grudnia 2014 roku, wystawionemu przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko dłużnikom B. M. (1), A. M., D. T. i A. P. z zastrzeżeniem maksymalnej wysokości odpowiedzialności B. M. (1), A. M., D. T. i A. P. do kwoty 100.000 złotych / postanowienie k. 23 akt I Co 226/15 S.R. w Ł. /.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na treści złożonych dokumentów, których prawdziwość nie została przez strony zakwestionowana.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W myśl art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1983 roku, III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Sąd jest związany uznaniem pozwu przez pozwanego. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1 k.p.c.) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem. Skutkiem uznania powództwa jest: pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem; wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym jego uznaniem.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające kwestionowanie uznania powództwa przez pozwanego. Okoliczności sprawy w zakresie niezbędnym do oceny uznania, były bezsporne. W świetle powyższego Sąd uznał, iż oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa było skuteczne oraz nie budziło żadnych wątpliwości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego jako przegrywającego sprawę.

Nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek pozwanego o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu, przy uwzględnieniu treści art. 102 k.p.c.

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem skorzystanie z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i to do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie od generalnej zasady (art. 98 § 1 k.p.c.) obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (postanowienia SN z: 17 marca 2010 r., II CZ 105/09, niepubl., 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, LEX 564753, 2 grudnia 2009 r., I CZ 92/09, niepubl., 18 października 2010 r., I PZ 15/10, niepubl., 2 czerwiec 2010 r., I PZ 2/10, niepubl., 11 luty 2010 r., I CZ 112/09, LEX nr 564753, 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, LEX nr 621775).

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że strona powodowa wygrała proces w całości, co daje uzasadnioną podstawę dla zastosowania przez Sąd Rejonowy przepisu art. 98 k.p.c. jako uzasadnienia dla rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w wyroku.

Nie jest więc obowiązkiem sądu odstępowanie od zasady zwrotu kosztów, jeżeli nie dopatry się w sprawie szczególnie uzasadnionego przypadku (wyrok SN z 8 listopada 2001 r., II UKN 581/00 LEX nr 567859). Pozwany jest przedsiębiorcą korzystającym ze stałej obsługi prawnej. Pomimo tego, skierował przeciwko powodowi wniosek o wszczęcie egzekucji mając wiedzę, że roszczenia nim objęte były przedawnione. Dodatkowo pozwany mimo podniesionego zarzutu przedawnienia nie wniósł o umorzenie egzekucji przeciwko powodom.

Dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie normy art. 102 k.p.c. i o kosztach postępowania należnych od pozwanego na rzecz powodów orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. W sprawach bowiem, w których stosunki prawne mogą być ukształtowane jedynie za pośrednictwem wyroku, sąd może również nałożyć obowiązek zwrotu kosztów na uczestnika procesu, po którego stronie leży wyłączna przyczyna danego ukształtowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 1977 roku, sygn. akt II CZ 36/77; LEX numer 2152).

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1.560 zł tytułem kosztów procesu, na które złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 292 złote, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł, oraz opłata skarbową od pełnomocnictw w kwocie 68 zł.